

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

† ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, ἐλέω Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς καί πάσης Κύπρου,

Παντί τῷ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας Κύπρου,

Χάρις ὑμῖν καί εἰρήνη ἀπό τοῦ ἐν Βηθλεέμ τεχθέντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

*«Ὅτε ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου,
ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τόν Υἱόν Αὐτοῦ...» (Γαλ. 4, 4).*

Ὅταν ὁ Ἰουδαϊσμός εἶχε ἐκπέσει σέ τυπολατρία καί ὁ Ἑλληνισμός ἀδυνατοῦσε νά ἱκανοποιήσῃ τίς ἀνησυχίες τῶν ἐρευνητικῶν πνευμάτων, ὅταν ὁ κόσμος τῶν Καισάρων βυθιζόταν στήν ἀνηθικότητα καί ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ εἶχε ἐντελῶς ἐξευτελιστεῖ, ἦλθε ὁ Ἀναμενόμενος, Ἐκεῖνος πού θά ἀνύψωνε τό πλάσμα του «ἐκ τῶν ζοφερῶν κευθμώνων τοῦ Ἄδου καί τοῦ θανάτου», Ἐκεῖνος πού θά ἀνακαίνιζε «τήν παλαιωθεῖσαν ὑπό τῆς ἀμαρτίας φύσιν τῶν ἀνθρώπων» καί θά τήν ὀδηγοῦσε πάλιν στόν οὐρανό.

Μεγάλο, πράγματι, τό μυστήριο τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ, τό ὁποῖον πάντοτε, ἀλλ' ἰδιαίτερα κατά τή σημερινή ἡμέρα, βιώνει ἡ Ἐκκλησία. Ὁ Θεός ἀποκαλύπτεται ὅχι πλέον «ἐν σκιαῖς καί αἰνίγμασιν», οὔτε «ἐν τύποις καί συμβόλοις», ἀλλ' ἐν Αὐτῷ τῷ Υἱῷ Του. Χωρίς τυμπανοκρουσίες καί μακριά ἀπό τά φῶτα τῆς δημοσιότητας, μακριά ἀπό τοὺς ἰσχυροὺς Ἡρώδες καί τοὺς ἐξουσιαστές Αὐτοκράτορες, «λαθὼν τίκεται ὑπὸ τό σπήλαιον» ὁ

Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, τό δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἀγίας Τριάδος. Ὁ ἄχρονος καί ὑπερούσιος λαμβάνει ἀρχή, βγαίνει ἀπό τά ὅριά του καί εἰσέρχεται στόν χρόνο σέ μίαν κορύφωση τῆς ἀγάπης Του, πού εἶχε φανερωθεῖ ἑκατομμύρια χρόνια πρίν, μέ τή δημιουργία τοῦ κόσμου.

Χωρίς νά μπορούμε νά ἐγκλωβίσουμε τό ἀνεξιχνίαστο αὐτό μυστήριο σέ λεκτικά σύνολα ἀνθρώπινης λογικῆς, ἀκολουθώντας τό Εὐαγγέλιο, μπορούμε νά λάβουμε πείρα τοῦ σκοποῦ τῆς Θείας Ἐνανθρώπησης καί τῆς ἔλευσης στή γῆ τοῦ Ἐμμανουήλ:

Ἦλθε «*κηρῦξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καί τυφλοῖς ἀνάβλεψιν*» (Λουκ. 4, 18). Ἦλθε γιά νά λυτρώσει τούς ἀνθρώπους ἀπό τήν αἰχμαλωσία τῆς ἁμαρτίας καί νά ἀνοίξει τά μάτια τους πρός τή θεογνωσία.

Ἦλθε νά ὑπενθυμίσει σέ ὅλους τή μεγάλη ἀλήθεια, ὅτι «*ἐποίησεν ἐξ ἑνός αἵματος πᾶν ἔθνος ἐπὶ τῆς γῆς*» (Πράξ. 17, 26) καί, ἐπομένως, νά συνειδητοποιήσουμε, ὅτι «*οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδέ Ἕλληγιν, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδέ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καί θῆλυ*» (Γαλ. 3, 28). Εἴμαστε ὅλοι ἴσοι, ὅλοι ἀδελφοί, ἀνεξαρτήτως φύλου, φυλῆς, γλώσσας καί καταγωγῆς.

Ἦλθε γενόμενος «νέος Ἀδάμ», γιά νά μᾶς δώσει τή δυνατότητα, «*καθώς ἐφορέσαμε τήν εἰκόνα τοῦ χοῦκοῦ*», νά «*φορέσωμε καί τήν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου*» (Α' Κορ. 15, 49). Ὅπως ἡ ὑμνολογία μας διακηρύσσει: «*Ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεόν τόν Ἀδάμ ἀπεργάσῃται*».

Ὑψηλά καί σωστικά, ἐπομένως, τά μηνύματα τῆς ἐορτῆς. Μποροῦν καί πρέπει νά γίνονται αἰτία χαρᾶς καί ψυχικῆς ἀνάτασης γιά τούς Χριστιανούς.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Τή δύναμη τῆς ἄνωσης πού προσδίδει στίς ψυχές μας ἡ Θεία Ἐνανθρώπηση ἀντιστρατεύεται, σήμερα, τό βάρος τῶν προβλημάτων, τά ὅποια ὡς Κυπριακός Ἑλληνισμός ἀντιμετωπίζουμε.

Μέγιστο, ασφαλώς, πρόβλημα παραμένει ή κατοχή της πατρίδας μας, ή όποία έντείνεται για 38 καί πλέον έτη. Ή αναληψία της Τουρκίας καί τά έπεκτατικά της σχέδια σέ βάρος της πατρίδας μας, πέραν από τή στήριξη τών ίσχυρών της γής, πού αποβλέπουν στή γεωγραφική θέση καί τό μέγεθός της, ευοδοούνται, αυτήν τήν περίοδο, καί από τήν οικονομική κρίση, στήν όποία περιήλθαμε καί τή μετάθεση τών προτεραιοτήτων μας στήν οικονομική άνόρθωση του τόπου μας.

Παρά τό γεγονός ότι έγκαιρα είχαμε προειδοποιήσει για τούς κινδύνους, πού διέτρεχε ή Οικονομία μας καί παρόλο πού καί άλλοι πολλοί ζητούσαν τή λήψη μέτρων για πρόληψη δυσάρεστων εξέλιξεων, άφεθήκαμε, δυστυχώς, νά φτάσουμε στή σημερινή θλιβερή κατάσταση.

Ή άτμόσφαιρα είναι παντού καταθλιπτική. Πολλοί ύποφέρουν από τή μείωση τών εισοδημάτων τους, άλλοι πένονται από τήν άπώλεια τών έργασιών τους καί μερικοί στεροούνται άκόμα κι αύτών τών αναγκαίων για τήν επιβίωση. Ή άβεβαιότητα πλανάται παντού καί τό άγνωστο της έπιούσης δρᾶ ως εφιάλτης στήν πλειονότητα του λαού. Καί τό χειρότερο: Κυριαρχικά μας δικαιώματα ύποθηκεύονται στους διεθνείς δανειστές μας καί σέ άντάλλαγμα της οικονομικής βοήθειας, επιδιώκεται ή επιβολή φιμώτρου στή διεκδίκηση τών δικαίων μας.

Στή δύσκολη αυτή στιγμή, άνεξαρτήτως του ποιός ευθύνεται, οφείλουμε όλοι νά αναλάβουμε τίς ευθύνες μας. Ή Έκκλησία κάμνει ό,τι μπορεί για νά μή μείνει ούτε καί ένας άνθρωπος χωρίς τά ελάχιστα άπαραίτητα για τή ζωή του. Καλεί, ταυτόχρονα, όλους, όπως στραφούν μέ ελεήμονα διάθεση πρός τό στερούμενο συνάνθρωπο. Μέσω του Άποστόλου Παύλου συστήνει στους πλούσιους «μή ύψηλοφρονεῖν... άλλα αγαθοεργεῖν» (Α΄ Τιμ. 6, 17). Ύπενθυμίζει σ' όποιον, ενώ έχει τή δυνατότητα, αποφεύγει νά βοηθήσει τό συνάνθρωπο, ότι «του πεινώντός έστιν ό ἄρτος, όν κατέχει έν αποθήκαις· του γυμνητεύοντος τό ίμάτιον· καί τοσούτους άδικεί όσοις παρέχειν ήδύνατο».

Πέραν, όμως, αὐτῆς τῆς βασικῆς ὑποχρεώσεώς μας ὡς Χριστιανῶν, ἡ ὁποία ἀνταποκρίνεται στό μήνυμα τῆς σημερινῆς ἡμέρας, ἀφοῦ ὁ Χριστός διά τῆς ἐνανθρωπήσεώς του «ἐπτώχευσεν... ἵνα ἡμεῖς πλουτήσωμεν» (πρβλ. Β' Κορ. 8, 9), ἔχουμε καί, ὡς Ἕλληνες, σημαντικότερον καθῆκον: Δέν θά πρέπει οὔτε γιά μιὰ στιγμή νά χαλαρώσουμε τίς προσπάθειές μας γιά ἀπελευθέρωση τῆς πατρίδας μας, οὔτε καί νά μᾶς διαφεύγει ὁ ἀμετάθετος στόχος τῆς Τουρκίας, πού εἶναι ἡ πλήρης κατάληψη καί τουρκοποίηση τῆς Κύπρου. Θά πρέπει, ἀκόμα καί μέ τό ὑστέρημά μας, νά διατηρήσουμε τήν ἀμυντική θωράκισή μας σέ ἐπίπεδα, πού νά ἀποτρέπουν κάθε ἐχθρική ἐπιβουλή καί νά ἐξασκοῦμε, μέ τή δυναμική παρουσία μας, τά κυριαρχικά δικαιώματά μας. Πρό πάντων θά πρέπει νά διατηρήσουμε ὑψηλό τό φρόνημα καί ἰσχυρή τή θέληση γιά ἀγῶνα μέχρι τήν κατίσχυση τοῦ δικαίου, τήν ἀπελευθέρωση τοῦ τόπου μας καί τήν ἐπιστροφή στίς πατρογονικές ἐστίες μας. Ὅσο κι ἂν τά δεδομένα σήμερα εὐνοοῦν τήν κατοχική δύναμη, ἡ Ἱστορία διδάσκει, πώς, στό τέλος, λαοί, πού ἀγωνίζονται, δικαιώνονται.

Ὡς Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας, μακράν ἀπό κάθε σκοπιμότητα, καί μέ γνώμονα μόνο τό ἐθνικό συμφέρον, καλοῦμε πρῶτα τήν Κυβέρνηση καί τήν πολιτική ἡγεσία νά ἐντείνουν τίς προσπάθειές τους γιά ἐξασφάλιση τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ μας. Ἀνήκουμε στή μεγάλη οἰκογένεια τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν. Θά πρέπει ἀνυποχώρητα νά διεκδικήσουμε καί γιά μᾶς ὅ,τι δικαιοῦνται οἱ ὑπόλοιποι Εὐρωπαῖοι.

Καλοῦμε ἀκολούθως ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐξακολουθοῦν μέ διάφορους τρόπους νά ἐπισκέπτονται τήν κατεχόμενη γῆ μας καί νά ἐνισχύουν τήν κατοχή μέ πράξεις καί ἐνέργειές τους, νά συναισθανθοῦν τή ζημιά, πού προκαλοῦν στήν πατρίδα τους, καί νά ἀλλάξουν τακτική. Ἡ οἰκονομική ἐνίσχυση τῆς κατοχῆς, ἰδιαίτερα στίς δύσκολες αὐτές συγκυρίες, ἰσοδυναμεῖ μέ προδοσία.

Καλοῦμε, τέλος, ὅλους, ὅπως μέ ὑπομονή ἀντιμετωπίσουν τίς ὅποιες δυσκολίες τῶν σημερινῶν χαλεπῶν καιρῶν, πιστεύοντας ὅτι ὁ «Μεγάλης Βουλῆς ἄγγελος, ὁ ἄρχων τῆς Εἰρήνης καί πα-

τήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος», ὁ ὁποῖος, «κλῖνας οὐρανούς», σήμερον «κατέβη ἐπὶ τῆς γῆς», σύντομα θά μᾶς ἐξαγάγει ἀπό τήν κρίση.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις, ἀποστέλλουμε τόν ἐόρτιο χαιρετισμό μας σέ ὅλους. Ἰδιαίτερα ἐπευλογοῦμε πατρικά τοὺς ἐμπερίστατους, τοὺς πρόσφυγες, τοὺς συγγενεῖς τῶν ἀγνοουμένων καί τοὺς ἐγκλωδισμένους μας καί εὐχόμαστε, ὅπως κατὰ τό νέον ἔτος 2013, στό ὁποῖο εἰσερχόμαστε σέ λίγες μέρες, ἡ πατρίδα μας εὖρει τή δικαίωσή της καί ὁ λαός μας τή λύτρωση ἀπό τά δεινά του.

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου,
Χριστούγεννα 2012.

Μετ' εὐχῶν διαπύρων ἐν Χριστῷ τεχθέντι
† Ο ΚΥΠΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΣΗΜ.: Οἱ Ἐφημέριοι καθίστανται ὑπεύθυνοι γιά τήν ἀνάγνωση τῆς ἀνά χειρας Ἐγκυκλίου κατὰ τή Θεία Λειτουργία τῆς Ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων.